

Tentoonstelling van Jan van Krieken in Nijmeegs Museum Commanderie van St Jan

Zeeuwse Courant, 7 juli 1984

Het Nijmeegs museum Commanderie van Sint Jan biedt tot 27 augustus een fraaie behuizing aan een opmerkelijke tentoonstelling. Jan van Krieken toont er zo'n tweehonderd qua formaat kleine bladen, een vloedgolf aan schilderkunstige en tegelijkertijd tekenkunstige ervaringen.

Van Krieken (1942) houdt zich op verschillende manieren bezig met de beeldende kunsten.

Aan de ene kant is (was) er de creatieve therapie die er op gericht kan zijn, binnen of buiten het terrein van de Kunst, klemmen los te maken en in een vrije beelding kansen op vrijheid te bieden.

Aan de andere kant zijn er vorm en inhoud van de beschouwing en de vrije kunst zelve, gebieden waar men Jan van Krieken ontmoet als een scherpzinnig activist.

Het is duidelijk dat de factor onderzoek bij dit al van wezenlijk belang is: met de uitkomsten voor ogen is Van Krieken voortdurend op zoek naar de uitgangspunten; de kern van wat beweegt. Er is gelukkig, onder de noemer Kunst, nog werk dat tot zo'n ervaringsproces verplicht.

Dat moge al een waarde op zichzelf zijn, boeiender wordt zo'n samenstel van zaken als de rapporteur in het eigen, vrije, werk tot een eveneens verplichtend exposé van verworvenheden komt.

Dat gebeurt nu in de Commanderie, waar Jan van Krieken de neerslag van twee jaar werken toont: een fantasmagorie van kleuren en vormen op het spanningsveld van kleine bladen.

De eerste indruk is die van een overrompeling: een niet te stuiten veelheid en veelvormigheid, een enorme verscheidenheid die verwijst naar de krachten die de eigentijdse kunst de laatste twee decennia een eigen aanzien hebben gegeven. Men vindt de elementen van een nieuw fundamentalisme in de schilderkunst naast zaken die tot de kern van het 'minimale' behoren. Zo staat men oog in oog met het vormgekrepen schilderen, zo goed als met de ingehouden fijnzinnige ecriture die een achtergrond niet zelden de ziel van een voorgrond geven. Die dingen gaan samen; er is zo iets als een natuurlijk evenwicht dat de middelen van NU verbindt aan een intelligent verwerkt erfdeel dat een mooi stuk Europa opnieuw belicht, dichterbij brengt.

Ik denk dat juist die balans staat voor kracht van het werk van Van Krieken. Was ze er niet dan zou men, geconfronteerd met deze overweldigende stuwkracht, ten onder gaan in wat men, met veel gemak, een chaos zou kunnen noemen.

Wil men het hier toch over chaos hebben, dan zal men het begrip 'de volheid van de chaos' nog eens moeten herijken. Want hetzelfde gemak schrijft naar alle waarschijnlijk voor dat Jan van Krieken netjes had moeten ordenen, selecteren, honderdvijftig schilderijtjes op zijn Huissense zolder had moeten laten, om zodoende tot een 'pregnante presentatie' te komen.

Ik kan het daar niet mee eens zijn: deze vorm gevonden en persoon gekregen 'chaos' heeft zo'n overstelpende volheid en veelheid van indrukken en informatieve beelden nodig. Het is wellicht niet te gek bij dit al aan een dagboek te denken; vol indringende rechtstreekse mededelingen die op zichzelf en in het geheel, de samenhang van de dingen betekenis geven. Daar ontmoet men de persoon, een man die, altijd onderweg, vandaag over vandaag spreekt, die heden van gisteren en morgen gewaagt. Zo wordt de kracht van elk blad binnen de grote reeks duidelijk, zo ziet men de macht van het kleine alledaagse binnen een bestel dat zo groot is als het lieve leven zelf.

Het is het durend spel van grote vrijheden binnen een gebondenheid die niet afdingt maar aanvult. Het wordt gespeeld met de simpele middelen van wat acrylverf, potloden, plakwerk, een zilvertje en wat goudglans.

Het is het spel dat, de gedachten geteld, de gedachten voorbij, voert tot nieuwe realiteiten. Op dat terrein is Jan van Krieken, in zijn werk, aanspreekbaar. Voorlopig tot 27 augustus.

GPD.342.07.08

4 BIN 388 LFF (Vlissingen Oosthoek)

Special; Aan Leo Vromans
KUYO807 Jan van Krieken